

Algebra Symboliczna

Wykład II

Andrzej Odrzywólek

Instytut Fizyki, Zakład Teorii Względności i Astrofizyki

10.10.2007, środa, 13:15

dr Andrzej Odrzywołek

pokój 447, IV piętro

E-mail: odrzywolek@th.if.uj.edu.pl

Wykład: środy 13.15-15.00 s. 128

Ćwiczenia: piątki 10.30-12.00

Konsultacje: środy ~11-13, czwartki 10-12

WWW: <http://ribes.if.uj.edu.pl/alsymb/>

Praca interaktywna (1)

Obliczenie wartości numerycznej wyrażenia

`N[wyrażenie,precyzja]`

Przykłady

- Wartość numeryczna pierwiastka z dwóch:
`N[Sqrt[2]]`
- Rozwinięcie dziesiętne π do 100 miejsc po przecinku:
`N[Pi,100]`

Uwagi

- 1 Precyzja obliczeń jest teoretycznie dowolna
- 2 Domyślnie obliczenia numeryczne wykonywane są przez (ko)procesor; ich dokładność wynosi **`$MachinePrecision`**

Praca interaktywna (2)

Operator odwołujący się do poprzednich wyników

`%, %%, %%%, %%...%, %n`

Operator ten pozwala na ponowne użycie wyniku uzyskanego wcześniej w tej samej sesji z programem MATHEMATICA

Przykłady

- Poprzedni wynik: `%`; Pierwszy uzyskany wynik `%1`
- Dwa poprzednie wyniki pomnożone przez siebie: `% %%`

Uwagi

- 1 W praktyce najczęściej używamy operatorów `%` i `%%`
- 2 Operator ten dotyczy operacji wykonywanych przez jądro; jeżeli zostanie zrestartowane zaczyna od nowa.
- 3 Kolejność wyświetlania (GUI) *nie jest równoważna z kolejnością wykonywania operacji przez jądro!*

Praca interaktywna (3)

Operator nakazujący zastosowanie polecenia do wyrażenia obliczonego przed nim //

Przykłady

- Przykład: ile wynosi wartość numeryczna wyrażenia $e^\pi - \pi^e$?
Exp[Pi]-Pi^E // N
- Sprowadź poprzednio uzyskany wynik do prostej postaci:
% // Simplify
- Rozwiń wyrażenie: $(x^2-x-1)^7$ // **Expand**
- Zwiń do poprzedniej postaci: **% // Factor**

Uwagi

Operator ten można stosować łańcuchowo np:
-1 // Sqrt // N co jest równoważne **N[Sqrt[-1]]**

Dowolne wyrażenie (wielomian, funkcję, równanie, wykres, macierz) można przypisać do pewnej zmiennej operatorem =

Przykłady

- $f \equiv \text{Sin}[\text{Sin}[x]]$
- $w = (x+1)^5$
- $\text{rownanie} = x^2 = -1$
- $\text{napis} = \text{" algebra symboliczna"}$
- $n = 100$
- $t = 12.7$

Uwaga!

Znak równości (w równaniach) to *podwójne* == ! Użycie w tym momencie operatora przypisania ≡ to najczęściej popełniany błąd.

Najprostsza definicja funkcji 2^x

$f[x_] := 2^x$

- 1 f — nazwa nowej funkcji
- 2 $x_$ — argument funkcji (lokalny) zakończony podkreśleniem
- 3 $:=$ — operator „oblicz po wywołaniu f .”

Przykład:

- Funkcja dwóch zmiennych: $g[x_,y_] := \text{Sin}[x y]$
- Wywołanie funkcji: $g[t,\text{Pi}]$

Funkcje (2)

Operator „podkreślenia”

Podkreślenie służy do testowania „wzorców”; w tym przypadku jest to cokolwiek. Definicja funkcji $f[x\_]$:= ... oznacza więc, że niezależnie od tego co wstawimy za x , wyrażenie po lewej stronie zostanie obliczone.

Przykłady

- Rozważmy 3 definicje funkcji:

$f[t\_]:=N[t]$

$g[t_?NumberQ]:=N[t]$

$h[t_?NumericQ]:=N[t]$

oraz ich wywołania: $f[Pi]$ (lub $g[Pi]$, $h[Pi]$). Funkcja f zawsze będzie próbowała dać jakiś wynik, funkcja g tylko gdy argument będzie liczbą całkowitą lub zmiennoprzecinkową, funkcja h dla argumentów posiadających wartość numeryczną.

Lista ma postać:

lista = {x,1,Pi,Sin[x],{0,1}, "abc", x+y }

Przykłady

- Do elementów listy odwołujemy się *podwójnymi nawiasami kwadratowymi* np:
pierwszy element: **lista[[1]]** czwarty: **lista[[4]]** ostatni:
lista[[-1]]
- lista może być argumentem funkcji, np: **N[lista]** wyprodukuje listę, zawierającą wartości numeryczne tam gdzie to ma sens.
- wybierz liczby całkowite z listy: **Select[lista,IntegerQ]**

Uwaga

- 1 Elementy listy numerujemy od 1 !

Podstawy rysowania funkcji

Rysowanie funkcji w postaci jawnej: **Plot[Exp[x], {x,-3,3}]**

Rysowanie funkcji w postaci parametrycznej:

ParametricPlot[{2 Sin[t],3 Cos[t] }, {t,0, 2 Pi }]

Podstawowe opcje (przykłady)

- Oś pozioma od 0 do 1, na pionowej wszystkie możliwe wartości: **PlotRange** $\rightarrow$ **{0,1},All**
- Pierwszy wykres czerwony, drugi niebieski:
PlotStyle $\rightarrow$ **{Red, Blue}**

Uwagi

Aby narysować kilka funkcji na jednym wykresie należy podać *listę funkcji* jako pierwszy argument np: **Plot[{Sin[x],Cos[x]},{x,0,Pi}]**

Animacja jest po prostu listą (tablicą) wykresów

Przykłady

- Seria wykresów funkcji $\sin(x + t)$ dla t zmieniającego się od 0 do 1 co 0.05:

```
Table[Plot[Sin[x+t],{x,-2 Pi, 2 Pi}],{t,0,1,0.05}]
```

- To samo na jednym wykresie:

```
Plot[Evaluate[ Table[Sin[x+t],{t,0,1,0.05}] ],{x,-2 Pi, 2 Pi}]
```

Uwaga

- 1 Przy tworzeniu animacji prawie zawsze należy „zafiksować” rozmiar osi za pomocą odpowiedniej opcji **PlotRange**
- 2 Proszę zwrócić uwagę na polecenie **Evaluate** które wykonuje instrukcję **Table** *przed* instrukcją **Plot**

Najczęściej wykonywane zadania (symbolicznie!)

- Całka oznaczona, np: $\int_0^\pi \sin x dx$ **Integrate[Sin[x], {x,0,Pi}]**
- Rozwiązanie równania, np: $x^4 = 1$ **Solve[x^4==1,x]** lub **Reduce[x^4==1,x]**
- Upraszczenie/przekształcanie wyrażeń:
Simplify, Expand, Factor, FullSimplify
- Pochodna funkcji np: $\frac{d}{dx} \ln x$ **D[Log[x],x]**
- Granice, np: $\lim_{x \rightarrow 0} \sin x/x$: **Limit[Sin[x]/x,x→0]**

Uwaga

Bardziej szczegółowe omówienie najważniejszych zagadnień na kolejnych wykładach

Najczęściej wykonywane zadania (numerycznie!)

- Całka oznaczona, np: $\int_0^\pi \sin x dx$ `NIntegrate[Sin[x], {x,0,Pi}]`
- Rozwiązanie równania, np: $x^4 = 1$ `FindRoot[x^4==1, {x,1}]`
- Interpolacja, np: Przybliżenie f. sinus w przedziale $(0, \pi/2)$:
`sin = { {0,0}, {Pi/6,1/2}, {Pi/4, Sqrt[2]/2},
{Pi/3,Sqrt[3]/2}, {Pi/2,1} } // Interpolation`

Uwaga

- 1 **FindRoot** daje wynik w postaci *reguły transformacyjnej*; aby wydobyć rozwiązanie stosujemy `x /. %` (Wykład I)
- 2 **Interpolation** daje w wyniku *nową definicję funkcji*; aby ją narysować lub obliczyć wartość należy podać argument, np: `sin[Pi/4], Integrate[sin[t], {t,0,Pi/2}], Plot[sin[x], {x,0,Pi/2}]`

Obliczenia symboliczne *versus* numeryczne

Uwaga!

Obliczenia numeryczne prowadzą do nieuchronnej utraty informacji

Rozważmy trzy liczby: $p1=3.141592654$,
 $p2=3141592654/1000000000$ oraz Pi

Wynik mnożenia *numerycznego* $p1^2$ to 9.869604403666765

Wynik mnożenia *symbolicznego* $p2^2$ to 9.869604403666763716(0)

Wynik mnożenia *symbolicznego* Pi^2 to 9.86960440108935861883449099

Działania wykonywane symbolicznie (np. zgodnie z regułami mnożenia ułamków) *nie prowadzą do utraty informacji* — mogą być prowadzone poprzez nieograniczoną liczbę kroków.

Użycie specjalnych stałych symbolicznych jak Pi pozwala na przechowywanie „nieskończenie dokładnej” (w sensie numerycznym) informacji, oraz operowanie nią wg. znanych (zaimplementowanych!) reguł.

Powody używania numeryki

- Obliczenia numeryczne często prowadzą do wyniku *szybciej*, np. obliczenie całki oznaczonej z funkcji o „banalnym” przebiegu
- Większość problemów nie posiada rozwiązania analitycznego
- Zwykle ostatecznym celem jest uzyskanie wyniku liczbowego
- Algorytmy „niepewne” nie są używane
- Dysponujemy metodą pozwalającą na relatywnie łatwe testowanie wyników pod kątem poprawności
- Gigantyczna i ciągle rosnąca moc obliczeniowa komputerów pozwalająca na obliczenia numeryczne w czasie rzeczywistym

Powody używania numeryki

- Obliczenia numeryczne często prowadzą do wyniku *szybciej*, np. obliczenie całki oznaczonej z funkcji o „banalnym” przebiegu
- Większość problemów nie posiada rozwiązania analitycznego
- Zwykle ostatecznym celem jest uzyskanie wyniku liczbowego
- Algorytmy „niepewne” nie są używane
- Dysponujemy metodą pozwalającą na relatywnie łatwe testowanie wyników pod kątem poprawności
- Gigantyczna i ciągle rosnąca moc obliczeniowa komputerów pozwalająca na obliczenia numeryczne w czasie rzeczywistym

Powody używania numeryki

- Obliczenia numeryczne często prowadzą do wyniku *szybciej*, np. obliczenie całki oznaczonej z funkcji o „banalnym” przebiegu
- Większość problemów nie posiada rozwiązania analitycznego
- Zwykle ostatecznym celem jest uzyskanie wyniku liczbowego
- Algorytmy „niepewne” nie są używane
- Dysponujemy metodą pozwalającą na relatywnie łatwe testowanie wyników pod kątem poprawności
- Gigantyczna i ciągle rosnąca moc obliczeniowa komputerów pozwalająca na obliczenia numeryczne w czasie rzeczywistym

Powody używania numeryki

- Obliczenia numeryczne często prowadzą do wyniku *szybciej*, np. obliczenie całki oznaczonej z funkcji o „banalnym” przebiegu
- Większość problemów nie posiada rozwiązania analitycznego
- Zwykle ostatecznym celem jest uzyskanie wyniku liczbowego
- Algorytmy „niepewne” nie są używane
- Dysponujemy metodą pozwalającą na relatywnie łatwe testowanie wyników pod kątem poprawności
- Gigantyczna i ciągle rosnąca moc obliczeniowa komputerów pozwalająca na obliczenia numeryczne w czasie rzeczywistym

Powody używania numeryki

- Obliczenia numeryczne często prowadzą do wyniku *szybciej*, np. obliczenie całki oznaczonej z funkcji o „banalnym” przebiegu
- Większość problemów nie posiada rozwiązania analitycznego
- Zwykle ostatecznym celem jest uzyskanie wyniku liczbowego
- Algorytmy „niepewne” nie są używane
- Dysponujemy metodą pozwalającą na relatywnie łatwe testowanie wyników pod kątem poprawności
- Gigantyczna i ciągle rosnąca moc obliczeniowa komputerów pozwalająca na obliczenia numeryczne w czasie rzeczywistym

Powody używania numeryki

- Obliczenia numeryczne często prowadzą do wyniku *szybciej*, np. obliczenie całki oznaczonej z funkcji o „banalnym” przebiegu
- Większość problemów nie posiada rozwiązania analitycznego
- Zwykle ostatecznym celem jest uzyskanie wyniku liczbowego
- Algorytmy „niepewne” nie są używane
- Dysponujemy metodą pozwalającą na relatywnie łatwe testowanie wyników pod kątem poprawności
- Gigantyczna i ciągle rosnąca moc obliczeniowa komputerów pozwalająca na obliczenia numeryczne w czasie rzeczywistym

Ładowanie pakietów

Sposób pierwszy:

«**Graphics**» ładuje wszystkie pakiety z danej grupy. Od tego momentu możemy ich używać w naszej sesji z MATHEMATICA.

Sposób drugi:

«**Miscellaneous**»**RealOnly**» ładuje pojedynczą funkcję *RealOnly* dostępną w pakiecie *Miscellaneous*. Od tego momentu możemy jej używać w naszej sesji z MATHEMATICA.

Przykład

Sekwencja poleceń ładująca i uruchamiająca benchmark (test szybkości) systemu:

```
«Utilities»Benchmark»  
BenchmarkReport[]
```

Przykłady

- **Graphics** → liczne typy wykresów 2 i 3D
- **Miscellaneous'RealOnly'** → obliczenia **bez** liczb zespolonych.
- **NumericalMath** → wersje numeryczne licznych funkcji symbolicznych
- **Statistics'NonlinearFit'** → dopasowywanie krzywych np. do wyników pomiarów
- **Calculus'VectorAnalysis'** → rachunek wektorowy
- **Utilities'Benchmark'** → sprawdza skuteczność komputera z punktu widzenia obliczeń symbolicznych.
- ... oraz wiele innych przydatnych pakietów.